

Вибір (скорочено)

Борис Олійник

Над штормом, над шабельним зблиском,

Над леготом теплим в житах

Гойдається вічна колиска

Маятником Життя;

Життю — ні кінця, ні начала.

І вічно по колу землі:

Комусь — лебеді від'ячали,

Комусь — ще сурмлять журавлі.

Один передбачливо очі

Прикрив ще за крок від межі,

Ввійшовши клітиною ночі

Тихенько: чи жив, чи й не жив?

А інший — на кроки не міряв:

Летів, і гримів, і... згорів,

І люди відкрили в сузір'ях

Зіницю нової зорі.

Коли б загадали: — Хочеш,

Одне лише слово твоє —

І вища — лаврова! — почесь

Чоло твоє обів'є, —

Я б вибрав найвищу почесь:

У чистім і чеснім бою

На чорному мармурі ночі

Зорю записати свою!

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Іде життя, змінюються покоління. І хоч усе, як кажуть, у Божій волі, людині надається вибір — як жити, що цінувати у житті. А якщо вона вибрала, то й несе відповідальність за це. Як і для Т. Шевченка, для сучасного поета Б. Олійника неприйнятні байдужість, споживацьке ставлення до життя. Для нього найвища почесь— "у чистім і чеснім бою" здобути щось корисне для свого народу, для своїх нащадків. І він не хоче міняти свої переконання, свою любов ні на лавровий вінок слави, ні на багатство й достаток.